

Møte for lukkede dører, Odelstinget 20. juni 1932

Møte for lukkede dører i Odelstinget¹
den 20. juni 1932 kl. 10.00.

Præsident: Skurdal.

Dagsorden:

1. Innstilling fra den forsterkede lovkomité om forandring i lov om pengevesenet av 17 april 1875 (innst. O. A.).
2. Innstilling fra finans- og tollkomiteen om utferdigelse av: 1. Lov om midlertidig tillegg til lov om sparebanker av 4 juli 1924 (med senere endringer) samt 2. Lov om opprettelse av en garantikasse for sparebanker (innst. O. D.).
3. Referat.

Presidenten: Presidenten foreslår møtet satt for lukkede dører og anser dette forslag for enstemmig bifalt. Videre foreslår presidenten at regjeringens medlemmer og de i forretningsordenens § 54 nevnte funksjonærer og dessuten chefen for bank- og sparebankspeksjonen, hr. Haugaard, gis adgang til møtet. Forslaget ansees enstemmig vedtatt.

Sak nr. 1.

Innstilling fra den forsterkede lovkomité om forandring i lov om pengevesenet av 17 april 1875 (innst. O. A.).

Ameln (komiteens formann): Sakens ordfører sitter i Lagtinget. Jeg vil bare rette det spørsmål til statsråden om det ikke er så at dette er et forhold som burde ha vært ordnet allerede i 1914, den gang man første gang sløifet gullinnløsningen, så det er ved en inkurie fra rette vedkommende at det har tatt 17 1/2 år før man er blitt opmerksom på dette forhold?

Statsråd Sundby: Jeg kan virkelig ikke svare på hvorfor det ikke blev gjort i 1914. Jeg formoder - jeg kan bare gjette - at det er så at man har antatt at det hele man gjorde var av foreløbig karakter, og at dette hadde så liten betydning at man inntil videre kunde vente med det. Det samme har jo vært tilfelle nu også, det har vært av liten praktisk betydning, det har praktisk talt ikke ledet til misbruk. Men for å forebygge at folk skulde bli opmerksom på det, og at det skulde komme til å bli misbruk i retning av at man kom med sin skillemynt og vekslet den inn i gull, så er dette nu blitt gjort. Selvfølgelig hadde det vært det greieste å ha fått det gjort med en gang, men bedre sent enn aldri.

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å fatte sådan

beslutning til lov

om endring i lov om pengevesenet av 17 april 1875.

¹ Gjengitt etter trykt, hemmelig referat.

I.

§ 12 i lov om pengevesenet av 17 april 1875 skal herefter lyde således:

Mynt, som kun er tvungent betalingsmiddel like overfor statskassen, kan hos denne i hvilket som helst beløp fordres ombyttet med gangbar mynt av samme slags. Likeså skal der være adgang til i statskassen å få ombyttet med gullmynt et hvilket som helst med 10 kroner delelig beløp av gangbar skillemynt. Denne adgang gjelder dog ikke, så lenge Norges banks innfrielse av dens sedler midlertidig er utsatt i medhold av lov om Norges bank, § 7, siste ledd. Ved hvilke offentlige kasser sådan ombytning skal kunne foregå, bestemmes av Kongen.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Votering:

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Efter forslag av presidenten besluttet enstemmig:
Lovbeslutningen sendes Lagtinget.

Sak nr. 2.

Innstilling fra finans- og tollkomiteen om utferdigelse av 1. Lov om midlertidig tillegg til lov om sparebanker av 4 juli 1924 (med senere endringer), samt 2. Lov om opprettelse av en garantikasse for sparebanker (innst. O. D).

(Sakens dokumenter og referater fra møter i Odelstinget og Lagtinget er offentliggjort i Dokument nr. 2 (1933).)